

skulde indbringe det som Forslag her i Salen. Derfor har jeg tilbudt at forhandle om ethvert Forslag, som kom fra de Herrer's Side. Naar det ærede Medlem mente, at man ikke vilde kunne overdrage Regeringen at fremkomme med et Forslag, forstaaer jeg ikke dette, thi der er mange Gange fra dette Tings Side fremkommet Opfordringer til Regeringen om Fremlæggelse af Forslag i en eller anden Retning, og fordi man fremkommer med en Opfordring til Regeringen om at fremlægge et Forslag, er man langt fra bunden til at stemme for ethvert Forslag fra dens Side. Man erklærer sig derved kun villig til at forhandle om et Forslag, der fremsættes af Regeringen, og til, selv om man skal give Afstald paa, hvad man helst ønsker, ogsaa at stemme derfor, i alt Fald søge at arbejde saaledes, at der kan blive Samstemning mellem begge Ting og Regeringen. Det er det, der ligger i en saadan Opfordring til Regeringen. Naar det ærede Medlem mente, at Folketinget ikke kunde være bekendt at vedtage en saadan Beslutning, som den, der her foreligger, saa maa jeg udbyrde og sige: Kan man ikke være det bekendt, saa kan man langt mindre være bekendt at vedtage det Forslag, der siden kommer til Behandling, og som er stillet af Flertallet af Udvalget, thi det er — det kan ikke omtvistes — ikke en Opfyldelse af Grundlovens Bud. Det er jo sagt baade af de Herrer paa den anden Side og af Landstingets Ordfører. De erkende, at Flertallet's Forslag er ikke en Opfyldelse af Grundloven, og de sige endvidere, at det have de heller aldrig paa-staaet. Men naar det ikke er en Opfyldelse af Grundlovens Bud, saa maa det være usvarligt at gennemføre det. Sagen er, at de Herrer staa paa det Standpunkt, som blev indtaget den 31te Marts 1884, da Møden i Landstinget, vel nærmest med Estrup ved sin Side, forlangte 3 Millioner inden Kl. 12. Jeg vil erindre det ærede Medlem om, at den 4de December i Aar Kl. 12, da vi forlangte Henstand for at svare paa Flertallet's Tillægsbetænkning, som overleveredes skriftlig paa nogle enkelte Blade, da vi forlangte Udsættelse til næste Dags Morgen for at svare og mulig fremkomme med, hvad vi kunde anse for rigtigst at fremkomme med, saa blev der svaret: Kl. 3 skal alt være færdigt. Det blev saa vedtaget ved en Afstemning imod os. Skal det, der naas ved dette Forslag, være Maalet for den Politik, som det ærede Medlem for Præsts Amt's 6te Valgkreds (Bojsen) erklærede sig for i Foraaret, da han udtalte, at det Maaal, de havde sat sig, var en al-

vorlig Politik? Skal det Maaal, de have sat sig for deres Politik, give sig til Kende derved, at den første store Sag, man forhandler, er et Forslag fra de Herrer, der gaar mod Grundlovens Bud, saa vil jeg sige de Herrer, at det Maaal havde de ikke behøvet at være saa længe om at naa, det kunde de have naaet for længe siden.

Første Viceformand (S. C. Christensen): Det ærede Medlem nævnte et Medlem af det andet Ting ved Navn, det plejer ikke at være Brug her.

Beth-Expensen: Jeg er enig med den ærede Minister i, at det jo vilde blive nødvendigt en Gang i en, saa vidt jeg kunde forstaa, ikke ret fjern Fremtid at saa en Grundlovsforandring. Naar den højtærede Minister imidlertid ikke mente, at Tiden var inde endnu, var det, fordi han mente, der savnedes et Grundlag, savnedes Enighed om, i hvad Retning en saadan Grundlovsændring skulde gaa. Jeg tror, den højtærede Minister har nogen Urret i det Syn. Jeg tror nemlig man vil, saa længe det skal være, kunne blive ved med at savne et Grundlag — saa længe man nemlig ikke prøver paa det. Jeg tror for øvrigt — efter de Forhandlinger, der ere førte saavel i dette, som i det andet Ting — at nu maa Tiden være inde, efter som det dog er udtalt fra saa mange Sider under Forhandlingen, at man virkelig ønskede en Grundlovsforandring, og det maa da være den væsentligste Betingelse. Har man et virkelig Ønske om en Grundlovsforandring, er der ogsaa derigennem en Drivsjeeder til at opnaa Enighed om, i hvad Retning den maa gaa og om Begrænsningen af den. Det ærede Medlem fra Møen har jo ogsaa paa forskellige Tider udtalt sig i Retning af, at ogsaa han kunde ønske en Grundlovsforandring; men han indvender det samme, dels at der ikke er Enighed om, hvordan den skal være, og dels, at naar det bliver foreslaaet i den Form, som det her er gjort, som en Opfordring til Regeringen, er det en alt for stor Tillid at vise Ministeren. Man maa sikkert nok indrømme, at det ærede Medlem fra Møen er meget vanskelig at gøre tilpas. Da det kom frem fra det ærede Medlem for Hjørring Amt's 5te Valgkreds (Bertelsen) i Udvalget under en bestemt Form, da udtalte det ærede Medlem — og det udtalte han ogsaa i Dag, — at da var han imod det, netop fordi det var bestemt. Han var imod det, fordi der var foreslaaet et bestemt Antal Rigsdagsmænd. Jeg kan for øvrigt ikke tro, at det ærede Medlem har saa forfærdelig mange Meningsfæller paa dette Spørgsmaal. Jeg tvivler